RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 127.711 van 3 februari 2004
in de zaak A. 130.652/XIV-13.049.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. BUYTAERT,
kantoor houdende te 9120 BEVEREN,
Grote Markt 34/1

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Chinese nationaliteit, op 17 december 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 augustus 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. KUSTERS die, loco Advocaat P. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Chinese nationaliteit, is in België binnengekomen op 11 juli 2002 en heeft zich op 17 juli 2002 vluchteling verklaard.

1.2. Op 2 augustus 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 augustus 2002 tot weigering van verblijf is als volgt gemotiveerd:

> "(...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Tibetaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Thame gelegen in Ganzi. Toen u vier jaar oud was, zou uw vader hebben deelgenomen aan een betoging gericht tegen het Chinese bestuur. Hij zou hierbij zijn opgepakt door de politie en zou later in de gevangenis van Ganzi overleden zijn. Sedert uw zevende levensjaar zou u als monnik wonen in het klooster 'Ganzi Gompa' te Dargyal. Een achttal jaren geleden zou u lid geworden zijn van de politieke organisatie 'Jhoenu Tsokhpa' ('Vereniging van jongemannen'). In functie van deze organisatie zou u hebben deelgenomen aan betogingen voor een onafhankelijk Tibet. Zo zou u op 10 maart 2001 hebben deelgenomen aan een betoging in Ganzi tegen de arrestatie van het hoofd van het Dargyal Klooster, Geshe Sonam Phuntsok, in januari van datzelfde jaar. U zou aan het hoofd van de betoging hebben gelopen en zou betoogd

hebben met affiches waarop ‘Chinese go home!’ en ‘Please release Sonam Phuntsok!’ zou geschreven staan. Na de betoging zou u naar uw ouderlijke woning zijn gegaan. Dezelfde avond zou de politie uw woning zijn binnengevallen en een huiszoeking hebben verricht. De agenten zouden foto's van de Dalai Lama, Tibetaanse vlaggen en voornoemde affiches in beslag hebben genomen. U zou zijn opgepakt en gedetineerd in de gevangenis van Ganzi. De vierde dag van uw opsluiting zou u in de gevangenis berecht zijn tot een langdurige gevangenisstraf. Twee weken nadien zou u zijn getransfereerd naar de gevangenis van Drapchi. Op 8 april 2002 zou u samen met uw medegevangenen Tashi Tsering en Pema Wangyul de kans gegrepen hebben te ontsnappen toen er een gevecht uitbrak. Pema Wangyul zou hierbij echter zijn doodgeschoten. U en Tashi zouden een bos bereikt hebben, waar u zich kon verbergen. Vervolgens zou u naar Lhasa zijn gevlucht waar u twee dagen zou zijn ondergedoken bij uw oom. U zou te voet onder begeleiding van een gids met enkele monniken en nonnen via Shigatse en Nyalarn naar Dram zijn gegaan. Op 13 mei 2002 zou u Bauddha in Kathmandu bereikt hebben. Op 16 juli 2002 zou u per vliegtuig vanuit Kathmandu via een onbekend land naar België zijn afgereisd. U vroeg hier asiel aan op 17 juli 2002. Ter ondersteuning van uw asielrelaas, legde u op het Commissariaat-generaal (CGVS) een attest van het ‘Bureau van Tibet’ te Brussel en een Attest van de Tibetan Community in Belgium neer.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde nationaliteit. Immers aan de hand van enkele door het CGVS gestelde vragen aangaande uw beweerde plaats van herkomst kan vastgesteld worden dat uw geografische en algemene kennis eerder gering te noemen is. Zo verklaarde u sedert uw zevende als monnik te wonen in het ‘Ganzi Gompa’ te Dargye, echter uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in Dargye geen klooster bekend is met de naam ‘Ganzi Gompa’ (zie CGVS, p. 3). Uw verklaringen dat een drieduizendtal monniken zouden leven in het klooster zijn eveneens inconsistent aan voornoemde informatie op het CGVS (zie CGVS, p.6). Verder kent u met uitzondering van 'Nyarong en Bheru' geen andere plaatsen die Ganzi (Kandze) zouden omgeven (zie CGVS, p. 5). Voorts bent u niet op de hoogte van het bestaan van het klooster 'Den Gompa', u zou zelfs nog nooit gehoord hebben van het belangrijke klooster Larung Gar of ook wel Seda genoemd nabij Ganzi (zie CGVS, p. 6). Ook kende u de 'Nyachu rivier' niet, evenals de regio van 'Manigango' (zie CGVS, p. 7). Voorts is uw beschrijving van de grootstad Ganzi uiterst summier te noemen (zie CGVS, p. 9). Bovendien is het opmerkelijk te noemen dat u geen kennis bleek te bezitten van de Chinese taal, temeer daar het Chinees toch de officiële landstaal is en u afkomstig zou zijn uit de regio buiten de TAR, met name uit een Chinese provincie. Zo wist u eveneens niet wat de Chinese benaming is voor 'Kham' en kende u de Chinese naam voor de provincie niet (zie CGVS, p. 3). Voorts inzake de kern van uw vluchtmotieven, met name uw deelname aan het protest tegen de arrestatie van Sonam Phuntsok, dient te worden aangestipt dat uw verklaring dat Sonam Phuntsok zou zijn aangehouden in januari 2001, volledig in strijd is met informatie beschikbaar op het CGVS en waarvan een kopie bij het administratief is gevoegd. Tenslotte komt uw verklaring dat u sedert uw geboorte een 'Tibetan Green Book' zou bezitten, bijzonder ongerijmd over met uw eerdere verklaringen dat u recentelijk uit Tibet afkomstig zou zijn. Immers een 'Tibetan Green Book' zou volgens informatie waarover het CGVS beschikt (kopie bijgevoegd in het administratief dossier) worden uitgereikt door de Tibetaanse Regering in Ballingschap aan Tibetanen die Tibet ontvlucht zijn en kan een Tibetaan in Tibet bijgevolg niet in het bezit zijn van een dergelijk document. Op deze wijze brengt u in sterke mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang (zie CGVS, p. 25).

Daarenboven dient erop gewezen te worden dat uit een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS blijkt dat uw verklaringen niet eensluidend kunnen worden genoemd, waardoor de oprechtheid van uw asielaanvraag verder in twijfel kan worden getrokken. Zo beweerde u op de DVZ dat u zou toegetreden zijn tot het 'Ganzi Dargyal Gompa' (zie DVZ, p. 1), terwijl u op het CGVS verklaarde te zijn toegetreden tot het 'Ganzi Gompa' te Dargyal (zie CGVS, p. 1). Met betrekking tot uw aanhouding op 10 maart 2001, verklaarde u op de DVZ dat de politie bij een huiszoeking vlaggen, brieven en foto's van de Dalai Lama, evenals een kaart van Tibet in beslag zou hebben genomen (zie DVZ, p. 6). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat de politie bij deze huiszoeking Tibetaanse

vlaggen, foto's van de Dalai Lama en affiches met anti-regeringsgezinde opschriften zou hebben ontdekt. U sprak helemaal niet van een kaart van Tibet (zie CGVS, p. 15). Bovendien verklaarde u op de DVZ dat u samen met Pema en Tashi en 'nog enkele anderen' zou ontsnapt zijn (zie DVZ, p. 6). Op het CGVS echter verklaarde u slechts met twee anderen, zijnde Pema en Tashi, te zijn gevlucht (zie CGVS, p. 21). Verder is het merkwaardig te noemen dat u op de DVZ geen gewag maakte van het feit dat u lid zou zijn van de politieke groep 'Jhoenu Tsokhpa' zoals u wel degelijk op het CGVS beweerde (zie CGVS, p. 10).
Tenslotte zijn de documenten die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde, in het licht van bovenstaande vaststellingen, niet van die aard om de appreciatie van de Commissaris-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Temeer daar deze documenten weliswaar uw Tibetaanse origine aantonen, doch geenszins een bewijs vormen dar u de Chinese nationaliteit bezit.
(...)".

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de eerste verwerende partij aanvoert dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is bij gebrek aan een uiteenzetting van feiten die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen; dat er evenwel geen noodzaak bestaat hierover een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert:

"2. 1. 1. Verzoeker werpt een eerste middel op dat bestaat uit de schending van de vreemdelingenwet van 15 december 1980, meer bepaald het artikel 52 en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel), doordat het Commissariaat-generaal niet zonder onderzoek ten gronde kon besluiten tot het voorhanden zijn van de opgeworpen, beweerdelijke contradicties.
De Commissaris-generaal meende enkele beweerdelijke contradicties te moeten onderkennen, terwijl het niet in het kader van het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het verzoek tot erkenning als vluchteling past, een dergelijk onderzoek naar de waarheid van de aangevoerde feiten te voeren: er moet enkel worden nagegaan of de aangehaalde feiten waarschijnlijk geacht kunnen worden.
Een dergelijk diepgaand onderzoek dat toelaat te ontdekken welke delen van het verhaal van verzoeker waar zijn, en welke op beweerdelijke leugens zouden berusten, kan enkel worden gevoerd in de procedure ten gronde.
Uit de voorbereidende werken van artikel 52 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 blijkt dat het onderzoek naar de ontvankelijkheid die verzoeken dient (te) weg te filteren, die 'manifestement abusives ou non fondée' zijn (exposé et motif de la loi de 14 juillet 1987, document parlementaire, cession 1986 et 1987, 689/1, p. 7).
Zo dienen bijvoorbeeld de verzoeken die gesteund zijn op elementen totaal vreemd aan de voorwaarden van de Conventie van Gene(è)ve, onontvankelijk te worden verklaard.
Maar verzoeker heeft in casu een coherent verhaal naar voren gebracht, dat duidelijk maakt dat hij voldoet aan deze voorwaarden van de Conventie van Genève.
'Aan de grondslag van een besluit dienen zorgvuldig vastgestelde feiten te liggen. Om tot 'een rechtmatig besluit te komen dient het bestuur volledig op de hoogte te zijn van de feiten 'die de besluitvorming kunnen beïnvloeden.'
(A. VAN MEENSEL, 'De uitdrukkelijke motiveringsplicht, in X, De doorwerking van het publiekrecht in het privaatrecht, Gent, Mys & Breesch, 1997, p. 212, nr. 250.)
De Commissaris-generaal kon niet zonder meer besluiten tot het voorhanden zijn van enkele beweerdelijke tegenstrijdigheden, zonder te zijn overgegaan tot een onderzoek

ten gronde, dat erin bestaan zou hebben ‘de feiten die de besluitvorming kunnen beïnvloeden’ op hun merites te hebben onderzocht.
De feiten die verzoeker heeft aangebracht, zijn van een zodanige aard dat ze niet zonder meer; niet zonder een onderzoek ten gronde konden worden afgedaan als ‘bedrieglijk’.
Door desalniettemin er enige zij het vlugge en oppervlakkige aandacht aan te hebben besteed, heeft de Commissaris-generaal zelf laten verstaan dat de door verzoeker ingeroepen feiten waarschijnlijk zijn - hetgeen het enige is waartoe het ontvankelijkheidsonderzoek zou mogen dienen: een onderzoek naar het waarheidsgehalte van beweringen en aangevoerde feiten volkomen kaderend binnen de voorwaarden van de Conventie van Genève, dient ten gronde gevoerd te worden.
Vooreerst wordt opgemerkt door de Commissaris-generaal dat geen geloof wordt gehecht aan de nationaliteit van verzoeker.
Ondanks het coherente verhaal van verzoeker wordt getwijfeld aan het feit of hij wel degelijk afkomstig is uit Tibet.
Het is inderdaad correct dat verzoeker het antwoord schuldig moest blijven over een aantal pertinente vragen over Tibet.
Dit kan echter verklaard worden door het feit dat verzoeker sinds zijn zeven jaar tot op het moment dat hij Tibet ontvlucht is in een klooster heeft verbleven, genaamd ‘Ganzi Gompa’.
Echter dient opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal zelf op het einde van de bestreden beslissing stelt dat de door verzoeker voorgelegde documenten de Tibetaanse origine van verzoeker aantonen.
Dit is volledig in strijd met de eerdere bewering als zou er geen geloof kunnen worden gehecht aan de nationaliteit van verzoeker.
Verzoeker is tevens wel in het bezit van een ‘Tibetan Green Book’ en dit reeds sinds zijn geboorte.
Verder blijkt dat er een aantal tegenstrijdigheden zouden zijn in het verhaal van verzoeker; deze zijn echter alle te wijten aan verkeerde vertalingen door de aanwezige tolk.
Zo heeft verzoeker tweemaal verklaard dat er een kaart van Tibet in beslag was genomen door de politie en dat hij samen met nog twee andere personen was ontsnapt.”;

3.1.2. Overwegende dat artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de mogelijkheid geeft om een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van de bedrieglijkheid of van de kennelijke ongegrondheid ervan; dat in casu de asielaanvraag werd afgewezen op grond van de bedrieglijkheid ervan; dat een onderzoek in de ontvankelijkheidsfase, door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarbij wordt besloten tot de bedrieglijkheid en/of de kennelijke ongegrondheid van een asielaanvraag noodzakelijkerwijze een vergelijking inhoudt van de verklaringen van de betrokkene met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn; dat dit evenwel niet het onderzoek is dat plaats vindt in de gegrondheidsfase die volgt op de ontvankelijkheidsfase; dat tijdens de ontvankelijkheidsfase dient onderzocht of er redelijkerwijze van uit mag worden gegaan dat de feiten die de asielaanvrager naar voren brengt tijdens zijn asielaanvraag, waarachtig zijn en beantwoorden aan de criteria van de Conventie van Genève en bovendien niet tegenstrijdig zijn met zijn eigen eerdere verklaringen of verklaringen van eventueel vergezellende familieleden of kennissen; dat dit een onderzoek veronderstelt waarbij de gegevens die worden verstrekt door de kandidaat-vluchteling op hun geloofwaardigheid worden beoordeeld; dat, om tot de vaststellingen in de bestreden beslissing te komen, er enkel een dergelijk onderzoek nodig was; dat een dergelijk onderzoek niet kan worden beschouwd als het onderzoek dat wordt bedoeld met

het onderzoek in de gegrondheidsfase; dat, gelet op het feit dat verzoeker over geen enkel document beschikt waaruit zijn Chinese nationaliteit blijkt, de beslissingnemende partij eerst zekerheid over de afkomst van de kandidaat-vluchteling dient te bekomen, vooraleer zij een oordeel kan vellen over de gegrondheid van de asielaanvraag; dat zij hiervoor genoodzaakt zal zijn om de kennis van de betrokkene over de beweerde streek van afkomst te achterhalen en de achtergrond van verzoeker onderzoeken door diverse vragen, die op deze regio en achtergrond betrekking hebben te stellen, en op basis van de gegeven antwoorden, te besluiten of de opgegeven afkomst overeenstemt met de realiteit of niet; dat, op basis van de vaststellingen die de beslissingnemende overheid heeft gemaakt en die worden opgesomd in de bestreden beslissing, geconcludeerd moet worden dat het besluit niet kennelijk onredelijk is; dat, met betrekking tot de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient vastgesteld dat tijdens de gehele procedure de verzoekende partij de kans heeft gehad haar vluchtrelaas kracht bij te zetten en hiervan ook gebruik heeft gemaakt; dat de bronnen waarop de beslissingnemende overheid zich beroept om tot zijn besluit te komen, bekend zijn en aanwezig zijn in het administratief dossier; dat verzoeker niet aantoont dat de beslissingnemende overheid onzorgvuldig is opgetreden; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert:

> "2.1.2. Verzoeker puurt een tweede middel uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het algemeen rechtsbeginsel dat zegt dat elke beslissing materieel gemotiveerd moet zijn, doordat het aanhalen van enkele beweerdelijke contradicties geen afdoende motivering is om een verzoek tot verblijfuitgaande van een persoon die voldoet aan de voorwaarden van de Conventie van Genève, te weigeren.
> Artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève definieert de vluchteling als volgt:
> 'de persoon die (..,) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het grondgebied van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, ...'.
> Verzoeker voldoet volledig aan de drie aangegeven gronden (de vrees voor vervolging omwille van zijn 'anders-zijn'), en heeft derhalve zijn relaas weergegeven.
> 'In het algemeen kan worden gesteld dat de overheid haar beslissingen moet baseren op feiten die een determinerende invloed op de uiteindelijke beslissing hebben. Welke nu 'precies' die feiten zijn, dient te worden opgemaakt uit het doel en de strekking van de 'wettelijke en reglementaire bepalingen die de materie beheersen.'
> (A. VAN MEENSEL, 'De uitdrukkelijke motiveringsplicht', in X, De doorwerking van het publiekrecht in het privaatrecht, Gent, Mys & Breesch, 1997, p. 213, nr. 253.)
> Het doel en de strekking van de Conventie van Genève bestaat erin personen bescherming te verlenen; die in hun land vervolgd worden door de autoriteiten vanwege hun 'anders-zijn'.
> Verzoeker is zo één van die personen, en de feiten die hij heeft aangebracht om zijn relaas te staven, dienen dan ook in de zin van de Conventie van Genève gelezen te worden.
> 1. DE VREES
> Verzoeker vreest voor zijn leven. Hij was gearresteerd en veroordeeld tot een lange gevangenisstraf omwille van zijn lidmaatschap van de politieke organisatie 'Jhoenu Tsokhpa' en zijn deelname aan de betogingen voor een onafhankelijk Tibet.

Hij was samen met twee andere gevangenen ontsnapt, waarbij één van de gevangenen werd doodgeschoten.
Bij een terugkeer naar zijn land van herkomst wacht hem zeker hetzelfde lot.
2. VOOR VERVOLGING
Verzoeker is zoals reeds gezegd gevangen genomen en dit omwille van het feit dat hij lid was van de reeds vermelde politieke organisatie en deelnam aan betogingen voor een onafhankelijk Tibet.
Bij een terugkeer zal hij zeker opnieuw gearresteerd worden en vervolgd worden.
3. OMWILLE VAN ZIJN ANDERS-ZIJN
Verzoeker wordt vervolgd omwille van het feit dat hij behoort tot een politieke groepering die de onafhankelijkheid van Tibet nastreeft. Dit is duidelijk een vervolging omwille van het behoren tot een politieke groepering.
Enkel die feiten die verzoeker heeft aangebracht in de zin van de Conventie Van Genève, dienen dan ook onderzocht en gewaardeerd te worden: de andere feiten en gegevens diende de Commissaris-generaal buiten beschouwing te laten.
Alleszins heeft de Commissaris-generaal nergens zij het formeel, zij het materieel aangeduid, op basis van welke feiten hij heeft uitgemaakt dat verzoeker niet beantwoordt aan de voorwaarden van de Conventie van Genève, doordat de aanvraag van verzoeker bedrieglijk zou zijn. De dienende feiten kunnen niet voor enige contradictie zorgen met de feiten die los staan van het doel en de strekking van de ter zake geldende bepaling: de Conventie van Genève.";

3.2.2. Overwegende dat de ingeroepen bepaling van de Conventie van Genève geen rechtstreekse werking heeft; dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt waarom de beslissingnemende overheid van mening is dat verzoekers asielaanvraag bedrieglijk is; dat aldus de gegeven reden waarom verzoekers asielaanvraag onontvankelijk wordt bevonden in de bestreden beslissing op afdoende wijze wordt gemotiveerd; dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de motieven die worden aangevoerd kennelijk onredelijk of onjuist zijn; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert:

"2.1.3. Het derde middel van verzoeker bestaat uit de schending van het artikel 62 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 en de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid en de motiveringsplicht, doordat de ingeroepen schijnbare tegenstrijdigheden een miniem karakter vertonen.
Vastgesteld moet dus worden dat er van de tegenstrijdigheden niet veel aan is, minstens dat deze niet op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het relaas zoals voorgebracht door verzoeker, aantasten.
Verzoeker heeft een verhaal naar voor gebracht, met concrete feiten, die maken dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden van de Conventie van Genève. Minstens verdienen de door verzoeker aangehaalde feiten een onderzoek ten gronde.";

3.3.2. Overwegende dat uit de motivering blijkt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden evenwel de kern van verzoekers asielrelaas betreffen zodat zij wel degelijk de bestreden beslissing op afdoende wijze motiveren; dat het derde middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling

inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. LIEVENS. **A. BEIRLAEN.**